

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 012978 14 U
Tuzla, 03.11.2015. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Dr Senada Mulabdića, kao predsjednika vijeća, te Predraga Krsmanovića i Indire Hadžimehmedović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca: **Udruženje građana „Borba protiv korupcije BiH“ Transparency international Bosne i Hercegovine** Banja Luka, ul. Gajeva br.2., zastupanog po Emiru Đikić, predsjedavajućem odbora direktora, protiv akta tuženog **Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona u Tuzli**, ul. Maršala Tita 137., broj: A-I-18/11-1, od 11.09.2014. godine, u upravnoj stvari **slobode pristupa informacijama**, dana 03.11.2015. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se **ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 08.10.2014. godine ovom sudu podnio tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, odnosno odredaba čl. 6., 7., 8. i 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, i zbog povrede pravila postupka iz člana 242. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99).

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je prvostepenim aktom u potpunosti odbijen pristup informacijama u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10, na način da je odbijena dostava kopije naredbe o nesprovođenju istrage, od 26.01.2011. godine; da je tužilac u žalbi istakao više žalbenih navoda, to: da se tražena informacija – kopija naredbe o nesprovođenju istrage u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10 ne bi trebala smatrati izuzetkom u smislu člana 6. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine; da je Tužilaštvo vezano pravnim shvatanjem iz sudske presude, ali da se u konkretnom slučaju „oglušilo“ na shvatanje iz sudske presude; da javni organ u konkretnom slučaju nije pravilno primjenio član 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine; da tuženi nije cijenio sve žalbene navode, što je bio u obavezi u skladu sa odredbama člana 242. Zakona o upravnom postupku; da je tužilac u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10 tražio kopiju naredbe o nesprovođenju istrage još od 2011. godine, a da mu je Tužilaštvo na sve načine nastojalo onemogućiti pristup traženoj informaciji, zbog čega je dva puta pokretao upravne sporove i dobijao presude u svoju korist; da se tužilac pita kako je moguće da se predmet T03 0 KT 0007503 10 odjednom ne odnosi na lice nego na sasvim drugog građanina, kada se „... *nekoliko godina unazad odnosio na navedeno lice*“ i zašto tuženi uporno odbija da tužiocu dostavi naredbu o nesprovođenju istrage u tom predmetu, neovisno od toga na koga se taj predmet odnosi; da tužilac ni u jednom od upravnih postupaka nije sproveo test javnog interesa u skladu sa odredbama člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i

Hercegovine, i da nije dokazao niti jedan valjan razlog zašto je šteta da javnost bude upoznata sa naredbom o nesprovođenju/obustavi istrage.

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno rješenje i sam riješi stvar presudom, kao i da novčanom kaznom kazni instituciju i odgovorno lice zbog prekršaja iz člana 73. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), te da obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora za sudsku taksu na tužbu i presudu.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana, posebno istakavši: da je tuženi postupao po presudi ovog suda; da su netačni navodi tužbe da je prvostepenim aktom u potpunosti odbijen pristup informacijama, jer je doneseno rješenje o djelimičnom odbijanju pristupu informacijama; da u dosadašnjoj korespondenciji između tužioca i tuženog ni u jednom aktu **nije pomenut broj predmeta T03 0 KT 0007503 10**, koji predmet nije vezan za

a da je tužilac od početka tražio da mu se dostave kopije naredbi o neprovođenju istrage za **to lice**: da se **predmet broj T03 0 KT 0007503 10 ne odnosi na lice nego na lice**

i da je tužilac za to lice i za taj predmet tuženom podnio **poseban zahtjev** za pristup informacijama, po kojem je tuženi **donio rješenje A-I-55/12, od 30.08.2012. godine**; da su u prvostepenom rješenju utvrđeni zakonski razlozi za izuzeće u saopštavanju informacije u formi naredbi o nesprovođenju istrage i obrazložene sve pojedinosti vezane za istragu protiv , u koju su uključene i određene radnje za koje su ranije donesene naredbe o neprovođenju istrage; da je zakonski razlog za nedostavljanje informacija u obliku integralnih tužilačkih akata, odnosno naredbi o nesprovođenju istrage, utvrđen u članu 6. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer se saopštavanjem informacija u takvom obliku osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za legitimne ciljeve Federacije BiH u smislu sprečavanja i otkrivanja kriminala.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim rješenjem tuženi odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja tuženog broj A-I-18/11, od 31.07.2014. godine, kojim je tužiocu **odobren djelimičan pristup** informacijama po zahtjevu broj 02-04 (1379), od 31.01.2011. godine.

Dalje slijedi: da je navedenim zahtjevom tužilac tražio da mu se dostave kopije naredbi o provođenju istrage ili podignute optužnice protiv , da je po zahtjevu tužioca tuženi u istoj upravnoj stvari u ranijem postupku donio prvostepeno rješenje broj: A-I-18/11 od 18.02.2011. godine, kojim je tužiocu odobren djelimičan uvid u informacije koje su pod kontrolom tuženog, s tim što je zahtjev odbijen u dijelu u kojem se tražilo da se tužiocu dostave kopije naredbi o sprovođenju, odnosno nesprovođenju istrage, kao i u dijelu u kojem je tražena dostava kopije podignute optužnice, jer optužnica (u to vrijeme) protiv navedenog lica nije bila podignuta; da je tužilac protiv tog ranijeg prvostepenog rješenja podnio žalbu tuženom, a protiv konačnog akta kojim je žalba odbijena kao neosnovana, kod ovog suda pokrenuo upravni spor koji je okončan presudom broj 03 0 U 006946 12 U 2, od 11.12.2012. godine, kojom su osporeno i prvostepeno rješenje poništeni i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje; da u ponovnom postupku nije vođen prvostepeni postupak kako je naloženo navedenom presudom, nego da je tuženi donio rješenje broj A-I-18/11-2 od 27.12.2012. godine, kojim je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca protiv pomenutog ranijeg prvostepenog rješenja; da je protiv tog akta tuženog, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac kod ovog suda ponovo pokrenuo upravni spor koji je okončan presudom broj 03 0 U 010415 13 U, od 02.07.2014. godine, kojom je osporeno rješenje poništeno i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje, uz obrazloženje da je prije donošenja osporenog rješenja bilo potrebno **da se o zahtjevu tužioca odluči u prvostepenom postupku**, a da se nakon toga moglo odlučivati o žalbi koja bi,

eventualno, bila izjavljena protiv prvostepenog akta; da je nakon toga donijeto gore pomenuto prvostepeno rješenje, koje predstavlja prvostepeni akt u sadašnjem upravnom sporu.

Predmetnim prvostepenim aktom tužiocu je **odobren djelimičan pristup** informacijama po zahtjevu broj 02-04 (1379), od 31.01.2011. godine, i to na taj način što su tužiocu tim rješenjem saopštene informacije da je u predmetu broj T 03 0 KT 0038602 14, dana 15.04.2014. godine donesena naredba o provođenju istrage protiv kao bivšeg direktora Kazneno-popravnog zavoda Tuzla, zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo „*Zloupotreba položaja i ovlaštenja*“ iz člana 383. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14 i 80/14), na taj način što je u periodu od 2006. do 2010. godine, uz pomoć četiri lica protiv kojih su takođe podignute optužnice, uzimao određene novčane iznose za zaposlenje u Kazneno-popravnog zavodu Tuzla na mjestu stražara-pripravnika, na koji način je sebi ili drugima pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od oko 173.000,00 KM.

U prvostepenom rješenju tužilac se dalje obavještava **da je istraga protiv navedenog lica i dalje u toku**, a da se **provjeravaju i navodi drugih prijava koje se odnose na slične ili druge nezakonite radnje učinjene od strane istog lica** u toku obavljanja funkcije direktora Kazneno-popravnog zavoda Tuzla, koje radnje su bile predmet ranijih naredbi o nesprovođenju istrage, zbog čega tuženi nije u mogućnosti tužiocu proslijediti integralni dokument naredbe o sprovođenju istrage, jer bi u tom slučaju moglo doći do ugrožavanja istražnih radnji.

Pored toga, tužilac se prvostepenim aktom obavještava da je tuženi u periodu od 2006. do 2010. godine, u vezi sa istim licem, donio sedam naredbi o nesprovođenju istrage, jer nije bila utvrđena osnovana sumnja da je prijavljeni povodom radnji za koje je prijavljen (koje su se odnosile na iste ili slične radnje koje su trenutno u fazi istrage) počinio prijavljena krivična djela, ali da su, nakon dostavljanja novih dokaza, radnje iz tih ranijih postupaka većim dijelom obuhvaćene naredbom o sprovođenju istrage u naprijed pomenutom najnovijem predmetu.

S obzirom da je i u vezi ranijih radnji protiv navedenog lica u toku istraga u najnovijem predmetu, tužilac se prvostepenim aktom obavještava da je u postupku po njegovom zahtjevu procijenjeno da se dostavljanje naredbi o sprovođenju, odnosno nesprovođenju istrage, shodno odredbama člana 5. i člana 6. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, utvrđuje izuzetkom za obradu i da je proveden test javnog interesa i utvrđen izuzetak u saopštavanju svih informacija sadržanih u tim naredbama, jer se saopštavanjem tih informacija putem dostavljanja integralnih tužilačkih dokumenata može osnovano očekivati izazivanje značajne štete za legitimne ciljeve Federacije BiH u sprečavanju ili otkrivanju kriminala, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 14. stav 3. navedenog Zakona, tuženi odbio da tužiocu **u cijelosti saopšti tražene informacije** na način da mu se dostave naredbi o sporovođenju/nesprovođenju istrage koje se odnose na pomenuto lice, s tim što se donosilac prvostepenog akta pozvao i na odredbe člana 3. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13), kojima je propisano da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravosnažnom presudom ne utvrdi njegova krivica.

Protiv prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom, posebno ističući: da se kopija naredbe o nesprovođenju istrage u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10 ne bi trebala smatrati izuzetkom u smislu člana 6. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer se ne radi o sprečavanju i otkrivanju kriminala na način koji predviđaju te zakonske odredbe, jer je tuženi protiv u predmetu broj T 03 0 KT 0038602 14, dana 15.04.2014. godine donio naredbu o provođenju istrage; da je tužilac kopiju naredbe o nesprovođenju istrage u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10 tražio još od 2011. godine, a da je u vezi nedostavljanja te naredbe dva puta vodio upravne sporove; da je tuženi vezan pravnim shvatanjem iz sudske presude; da je „... i pravnom laiku“ jasno da naredba o nesprovođenju istrage iz 2011. godine nikako ne može da utiče na istragu koja se trenutno vodi protiv

da tuženi nije pravilno primjenio odredbe člana 9., u vezi sa članom 6., 7. i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Žalbom se predlaže da drugostepeni organ žalbu uvaži i naloži da se žalioocu **omogućiti slobodan pristup traženim informacijama na način da mu se dostavi kopija naredbe o nesprovođenju istrage u predmetu broj T03 0 KT 0007503 10.**

Postupajući po žalbi, tužena strana je osporenim aktom istu odbila kao neosnovanu ističući da se **krucijalni navod žalbe odnosi na pitanja vezana za predmet tuženog pod poslovnim brojem T03 0 KT 0007503 10**, a koji predmet se **ne odnosi na** nego na drugo lice (prema stanju u spisu **taj predmet se odnosi na lice koje se zove**

zbog čega je ocijenjeno da je žalba neosnovana i neispitiva u vezi sa konkretnim predmetom, i da žalbom nije dovedena u pitanje pravilna primjena zakona.

Imajući u vidu izloženo, sud je zaključio da osporenim i nižestepenim aktom nisu povrijeđena tužiočeva prava, niti na zakonu zasnovani neposredni lični interesi, i da u konkretnom slučaju nije došlo do nepravilne primjene materijalnog prava, odnosno odredaba čl. 6., 7., 8. i 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, niti do povrede pravila postupka iz člana 242. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99).

Naime, iz sadržaja tužiočeve žalbe protiv prvostepenog akta vidljivo je da njena suština svodi na traženje da se **tužioocu omogućiti slobodan pristup traženim informacijama na način da mu se dostavi kopija naredbe o nesprovođenju istrage u predmetu broj T 03 0 KT 0007503 10.**

Iz sadržaja spisa dostavljenih ovom sudu proizilazi da se predmet tuženog broj **T 03 0 KT 0007503 10 ne odnosi na** nego na sasvim drugo lice (prema stanju - i da je i u tom predmetu tužilac tražio pristup informacijama tražeći da mu se dostave podaci o tome da li je tuženi protiv sprovodio istragu i kopiju tužilačke odluke u tom predmetu, a da je tuženi rješenjem koje je doneseno **u posebnom postupku** – broj **A-I-55/12, od 30.08.2012. godine, odlučio o tom zahtjevu** (na taj način što je tužioocu odobren djelimičan pristup podacima u tom predmetu, i da su tužioocu saopšteni određeni podaci iz tog predmeta, ali da je zahtjev odbijen u dijelu u kojem je traženo dostavljanje naredbe kojom je odlučeno da se u tom predmetu neće sprovoditi istraga), iz čega slijedi da žalba nije osnovana, jer se istom **tražilo dostavljanje informacija/akta koji se ne tiču predmetne upravne stvari.**

Međutim, sud smatra da bi tužba bila neosnovana čak i u slučaju da je tužilac imao namjeru da žalbom osporava prvostepeni akt u predmetnoj upravnoj stvari, odnosno da je u žalbi greškom označio pogrešan broj predmeta.

Ovo stoga što je po shvatanju suda predmetno prvostepeno rješenje pravilno i zakonito, jer su razlozi za djelimičan pristup informacijama po ocjeni suda opravdani i zasnovani na odgovarajućim odredbama na koje se pozvao prvostepeni organ.

Sud smatra da tuženi u postupcima po zahtjevu za pristup informacijama po odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, i u predmetnoj i u drugim upravnim stvarima, **nije dužan tražiocima informacija dostavljati kopije svojih akata** kojima se po odredbama člana 231. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13), **donosi naredba da će se provesti istraga ili da se istraga neće provesti**, i da se informacije sadržane u takvim aktima mogu smatrati izuzetkom u smislu odredaba člana 6. tačka 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, kada se saopštavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za legitimne ciljeve Federacije u sprečavanje i otkrivanje kriminala.

Ovo iz razloga što takve naredbe predstavljaju akte u kojima su sadržane konkretne informacije koje se, između ostalog, tiču i **dokaza** (svjedoka, predmeta, isprava, itd.), čije izlaganje javnosti i po ocjeni ovog suda za rezultat može imati **otežavanje ili onemogućavanje pojedinih istražnih radnji i prikupljanja dokaza.**

Kao još jednu smetnju za davanje podataka u vidu kopija naredbi o provođenju/neprovođenju istrage u konkretnom slučaju ovaj sud vidi u odredbama člana 241. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13), kojima je propisano da (tek) nakon podizanja optužnice, osumnjičeni, odnosno optuženi i branilac, imaju pravo uvida u sve spise i dokaze, što se po shvatanju ovog suda ima tumačiti na način da uvid u sve spise i dokaze u krivičnim predmetima prije podizanja optužnice po tim odredbama pogotovo ne mogu imati bilo koja treća lica.

Pošto su kopije naredbi o provođenju/neprovođenju istrage u konkretnom slučaju tražene prije podizanja optužnice protiv sud smatra da osnov za odbijanje davanja takvih informacija, pored odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, na koje se tuženi pozvao u prvostepenom aktu, u odnosu na ovo lice mogu biti i pomenute odredbe člana 241. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Osim toga, sud posebno napominje da naredbe o neprovođenju istrage po odredbama Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ne predstavljaju konačne akte, i da se, u slučaju dostavljanja ili prikupljanja novih dokaza koji, sami za sebe, ili sa ranijim dokazima, potvrđuju osnovne sumnje za pokretanje istrage, može donijeti naredba o sprovođenju istrage, zbog čega sud smatra da u slučaju kada se tražiocima informacija dostavlja kopija naredbe o neprovođenju istrage, otkrivanje već postojećih činjenica i dokaza sadržanih u naredbi o nesprovođenju istrage može dovesti do ugrožavanja eventualne buduće istrage u istom predmetu.

Na kraju, sud smatra da su netačni navodi tužbe da je prvostepenim aktom u potpunosti odbijen pristup informacijama, jer je iz sadržaja prvostepenog akta vidljivo da je pristup odobren, ali djelimično, tj. u mjeri u kojoj to dopuštaju Zakon o krivičnom postupku i Zakon o slobodi pristupa informacijama Federacije Bosne i Hercegovine, te da su neosnovani i netačni navodi tužbe da tuženi u ponovnom postupku nije prihvatio pravna shvatanja iz ranije donesenih presuda, jer su u prvostepenom aktu za djelimično odbijanje pristupa informacijama dati dovoljni, obrazloženi i zakoniti razlozi.

Sud je cijenio sve navode tužbe, ali je, imajući u vidu nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da pomenuti i ostali navodi tužbe po materijalnom pravu nisu od uticaja na drugačije presuđenje ove upravne stvari, zbog čega je, primjenom odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

Predsjednik vijeća:
Dr Senad Mulabdić, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

TAKNO
PREPIŠA O
FOTOKOP
SUČIJA
SUČIJA

